

Βακούφη Όλγα

Ιστορίες εγκλεισμού

Είχα βγει στο μπαλκόνι για να πάρω αέρα και να καπνίσω ένα τσιγάρο απόγευμα η ώρα 6 ακριβώς ο ήλιος σε λίγο θα αρχίσει να κρύβεται, κοιτάω κάτω στον δρόμο κάτι παιδιά που έχουν βγει και κάνουν ποδήλατο, ο απέναντι είναι στο μπαλκόνι κι αυτός και προσέχει τα παιδιά του από πάνω που τρέχουν λυσσασμένα στον δρόμο «τις μάσκες να βάλετε» ακούω την φωνή του βροντερή και πυκνή να απευθύνετε στα νιάτα, μα ποιος να τον ακούσει, τα πιτσιρίκια έτρεξαν με όση δύναμη είχαν ώσπου χάθηκαν στο τέλος του δρόμου, προφανώς πάνε στο πάρκο απέναντι για να παίξουν σκέφτηκα και τράβηξα άλλη μια τζούρα από το τσιγάρο μου. Λίγο παρακάτω η κυρά Σούλα με μια κόκκινη ρόμπα με μικρά ανθάκια, κράταγε δύο σακούλες και πήγαινε να τις πετάξει στα σκουπίδια, καθώς προχωρούσε ο ήλιος λαμπύριζε πάνω στα μικροσκοπικά λουλουδάκια που ήταν πάνω στην ρόμπα της κι ονειρεύτηκα ένα λιβάδι με κατακόκκινες παπαρούνες χαμογέλασα λίγο και την άφησα να πάει στον προορισμό της και τα ξανθά μαλλιά της που τα χε εγκλωβίσει σε έναν αυτοσχέδιο κότσο πάνω στο κεφάλι της άρχισαν να χοροπηδάν και να ξετυλίγονται λίγο- λίγο και να πέφτουν στα μάτια της, τότε άφησε τις σακούλες με τα σκουπίδια κάτω και βάλθηκε να τα εγκλωβίσει ξανά, μα τα μαλλιά της είναι ατίθασα και αρνιόντουσαν τον εγκλωβισμό και ξανά έπεφταν κάτω, γύρισε το κεφάλι της προς το μπαλκόνι μου λες και κατάλαβε πως παρακολουθώ την ανεπιτυχή προσπάθεια της κι έκανα ένα βήμα πίσω να μην με δει που την κοιτάω, δεν γλυτώνεις εύκολα από το στόμα της κυρά Σούλας. Στην απέναντι μονοκατοικία η κυρία Ελένη που κάποτε ήταν κι ωραία την περιμένει υπομονετικά να επιστρέψει για να πιούν το καφεδάκι τους, είναι η ώρα του καφέ, μονό Ελληνικό όπως πάντα και αφού τον πιούν θα κουτσομπολέψουν το απέναντι νιόπαντρο ζευγάρι που δεν τους λέει ούτε καλημέρα και δεν θέλει και πολλά, πολλά, έπειτα το γυρίζουν κι ανάποδα και λένε τα μελλούμενα κι η κυρά Σούλα αγχώνετε γιατί θέλει να δει πότε θα παντρευτεί η κόρη της, μα στεφάνι δεν της πέφτει ποτέ και φεύγει από το σπίτι της Ελένης της ωραίας, της χήρας, με το κεφάλι κάτω απογοητευμένη, ίσως και να σκέφτεται πως η Ελένη την ζηλεύει κατά βάθος γιαυτό δεν βρίσκει ποτέ στεφάνι στο δικό της το φλιτζάνι και μόνο κάτι στενοχώριες και φουρτούνες βρίσκει... Γυρίζω το βλέμμα προς το σπίτι των νιόπαντρων και σκέφτομαι πως έχω να τους δω μέρες, ούτε τα ονόματα τους δεν ξέρω καλά- καλά. Η κυρά Σούλα γυρνάει προς το σπίτι της Ελένης την κατάλαβα αλλά δεν γύρισα να την κοιτάξω μην και με δει, δεν γλυτώνεις εύκολα σας είπα από το στόμα της. Καθώς απομακρύνετε από το μπαλκόνι μου την βλέπω με την κόκκινη ρόμπα της με τα ανθάκια να στροβιλίζονται από τον ήλιο να κατευθύνετε προς την Ελένη την ωραία. Άναψα άλλο ένα τσιγάρο, δεν είχα τίποτα καλύτερο να κάνω, έφτιαξα και μία κούπα καφέ και κάθισα στο μπαλκόνι, έχει πολύ

Βακούφη Όλγα

ζέστη σήμερα και μετρώ ήδη 28 μέρες εγκλεισμού, τα παιδιά της κυρά Μελπομένης απέναντι έχουν βγει έξω και ουρλιάζουν, μονάχα αυτά ακούγονται. Πήρα ένα βιβλίο να διαβάσω να περάσει η ώρα, δεν περνάει η ώρα εύκολα τώρα τελευταία, ανάβω κι άλλο τσιγάρο και χάνομαι ανάμεσα στην πραγματικότητα και την φαντασία μου ώσπου ξαφνικά ακούω φωνές, τόσο έντονες φωνές, μα αυτή είναι η φωνή της κυρά Σούλας, σκέφτηκα, θα την ξεχώριζα από χιλιόμετρα μακριά. “Τι εννοείς δεν ακούγετε ο θόρυβος από εσάς; Κάθε βράδυ κάνεις σαν να σε σφάζει... φωνές κακό και ουρλιαχτά η σου κάνει τα ακατανόμαστα ή σε σπάζει στο ξύλο άλλο πράγμα δεν μου έρχεται στο μυαλό μου...”, φωνάζει η Σούλα με την βροντερή της φωνή, σηκώνομαι από την θέση μου και κοιτάω προς το σπίτι των νιόπαντρων, η κοπέλα έχει κατεβάσει το κεφάλι της προς τα κάτω σαν να ντρέπεται, μιλάει σπαστά Ελληνικά δεν είναι Ελληνίδα και θεέ μου είναι τόσο, μα τόσο όμορφη... Αρχίζω και ανησυχώ, η κυρά Σούλα έχει πάρει φόρα και της τα ψέλνει κανονικά, λίγο το μπρίο της και το ταμπεραμέντο της, λίγο που ο άντρας της είναι αστυνομικός, λίγο το ότι η κοπέλα δεν μιλάει καλά Ελληνικά και δεν μπορεί να τις απαντήσει κανονικά, αν και τολμάς να απαντήσεις στην κυρά Σούλα με την κόκκινη ρόμπα και τον άντρα τον αστυνομικό; Η κοπέλα σαν να έβαλε τα κλάματα εκείνη την στιγμή και καθώς προσπάθησε κάτι να ψελλίσει μια αντρική φωνή ακούστηκε μέσα από το σπίτι και αρκετά θυμωμένα της είπε να μπει μέσα. Η κυρά Σούλα σαφώς νικήτρια του πρώτου γύρου του ματς συνέχισε να φωνάζει και να λέει πως δεν μπορεί να ακούει άλλο τις φωνές τους και τα ουρλιαχτά της και να μην μπορεί να κοιμηθεί τα βράδια, η ωραία Ελένη συμφωνούσε και της έλεγε να σταματήσει όμως και την τράβαγε να μπει μέσα στην άυλη της μονοκατοικίας για να συνεχίσουν τον καφέ τους που δεν πρόλαβαν να τον γυρίσουν ανάποδα ακόμα. “Ούτε που βγήκε στην πόρτα ο αθεόφοβος..” είπε η Σούλα στην ωραία Ελένη καθώς έπινε μια ακόμα τζούρα από τον μόνο ελληνικό της, “ούτε στο παραθύρι να την προστατέψει...” πρόσθεσε η Ελένη ψιθυριστά και τα πολύχρωμα λουλούδια από πίσω της τρεμοχόρευαν μαζί με τα μάτια της που έψαχναν για τα τσιγάρα της.. “λες να χώρισαν επιτέλους;” Είπε η κυρά Σούλα τόσο δυνατά που άκουσα την φωνή της λες και ήταν δίπλα μου. Η ανησυχία μου για λίγο καταλάγιασε, ήμουν σίγουρη πως έληξε το σκηνικό κι έτσι συνέχισα να διαβάζω το βιβλίο μου. “Άκου εκεί να μην μπορεί να βγάλει μια λέξη και να έχει και άντρα...”, ακούω την κυρά Σούλα να λέει στην Ελένη “εμ μα αυτές έχουν άντρες πλέον Σούλα μου... αυτές... οι σιγανοπαπαδιές...”, ακούω την Ελένη να λέει από μακριά “γι αυτό η δικιά μου θα μείνει ανύπαντρη... το ξέρω εγώ... γιατί δεν βλέπεις στέφανα στο βρωμο φλιτζανο τόσο καιρό... ” λέει η Σούλα με αυτή την βροντερή της φωνή κι ένας κρότος ακούγετε σαν να έριξε το φλιτζάνι κάτω... βγαίνω πάλι στην άκρη του μπαλκονιού για να δω τι έγινε και βλέπω την Σούλα όρθια να καθαρίζει τα σπασμένα τότε κάτι

Βακούφη Όλγα

σαν κλάμα διακρίνω να ακούγετε αλλά δεν ξέρω από πού προέρχεται... “Να... την ακούς; Πάλι τα ίδια κάνουν... κλάματα κακό και φωνές... τα ίδια πάλι... ε θα φωνάξω την αστυνομία στο τέλος δεν το γλυτώνουν...”, είπε πάλι δυνατά η Σούλα και άρχισα ξανά να ανησυχώ κι αν η κοπέλα έχει κάποιο πρόβλημα και δεν τολμάει να το πει σκέφτομαι; Μήπως να πάρω την αστυνομία εγώ τηλέφωνο; Αλλά και τι να τους πω; “Ναι γεια σας, η κυρά Σούλα τσακώνετε με την νιόπαντρη γιατί ακούει φωνές και δεν μπορεί να κοιμηθεί;”, κι έτσι κατεβάζω το ακουστικό από το αυτί μου και παρακολουθώ διακριτικά από το μπαλκόνι του σπιτιού μου... Όταν βλέπω ξανά την κοπέλα να βγαίνει έξω με τα μαλλιά της ανακατωμένα και με μελανιασμένο πρόσωπο να κουνάει το χέρι της προς την κυρία Σούλα σαν να ζητάει βοήθεια, τότε σηκώνω το ακουστικό και παίρνω την αστυνομία τηλέφωνο... Η κυρά Σούλα την είδε κι έμεινε ακίνητη για αρκετή ώρα καθώς η κοπέλα της έκανε νοήματα, ο άντρας της τότε πετάχτηκε έξω και της είπε σε μία γλώσσα που δεν μπορούσα να καταλάβω κάτι και την έσπρωξε μέσα, φωνάζοντας της και χτυπώντας την πόρτα δυνατά, η κυρά Σούλα είχε μείνει να κοιτάει το απέναντι σπίτι χωρίς να έχει αρθρώσει λέξη, ίσως είναι η πρώτη φορά που βλέπω την κυρά Σούλα να μην μπορεί να αρθρώσει λέξη. “Κοίτα να δεις που όντως αυτός την σπάει στο ξύλο κάθε βράδυ τελικά...” λέει η κυρά Σούλα και οι φωνές από το σπίτι δυνάμωναν όλο και περισσότερο για να σωπάσουν ξανά... “Να κάνουμε κάτι... να πάρουμε την αστυνομία τηλέφωνο λέει η Σούλα δυνατά...” κι η Ελένη της κατεβάζει το κινητό από το χέρι λέγοντάς της πως τώρα σταμάτησαν οι φωνές... Μετά από λίγο σειρήνες ακούστηκαν κι η κυρά Σούλα πετάχτηκε από την αυλή “Εδώ, εδώ είναι το σπίτι...” φώναζε, “μα καλά ποιος σας κάλεσε;... μόνοι σας ήρθατε;” Οι Αστυνομικοί μπαίνουν μέσα στο σπίτι και συλλαμβάνουν τον άντρα της κοπέλας, αργότερα μάθαμε πως ήταν εθισμένος στο αλκοόλ και στον τζόγο όπου είχε χάσει πολλά λεφτά και τώρα πλέον και την δουλειά του. Λίγο αργότερα ήρθε ένα ασθενοφόρο για να πάρει την κοπέλα η οποία φώναζε “Όχι καλά είμαι... καλά είμαι...”, σε σπαστά Ελληνικά και κοιτούσε την κυρά Σούλα με ένα χαμόγελο σαν να της λέει ευχαριστώ, καθώς σίγουρα νόμιζε πως αυτή έχει πάρει την αστυνομία τηλέφωνο... Η κυρά Σούλα μαζί με την ωραία Ελένη έτρεξαν προς την κοπέλα και την ρώτησαν αν είναι καλά καθώς την έβαζαν μέσα στο ασθενοφόρο... “Καλά είμαι... καλά είμαι... Ευχαριστώ!” έλεγε αυτή με όση δύναμη της είχε απομείνει... “ Αυτή ήταν η στεναχώρια βρε Ελένη που έβλεπες στο φλιτζάνι μου μέσα...;” είπε η Σούλα καθώς το ασθενοφόρο απομακρυνόταν “Α... την κακομοίρα την κοπέλα τι περνούσε τόσο καιρό...”, είπε στην Ελένη και έπιασε πάλι τα μαλλιά της κότσο καθώς είχαν χαλάσει μέσα σε τόση ένταση... “μα καλά ποιος πήρε τηλέφωνο την αστυνομία;” αναρωτήθηκε η Ελένη και κοιτούσε τα μπαλκόνια από κάτω, έκανα ένα βήμα πίσω για να μην με δει κανείς, δεν γλυτώνεις εύκολα από την κυρά Σούλα και την ωραία Ελένη αν σε βάλουν στο στόμα τους.

Βακούφη Όλγα

Έκατσα στην καρέκλα και πήρα μια βαθειά αναπνοή ικανοποιημένη... τουλάχιστον πρόλαβα, είπα στον εαυτό μου και ξεφύσηξα όλο τον αέρα που κράταγα μέσα μου για τόση ώρα. “Να πάμε στο νοσοκομείο να δούμε την κοπέλα Ελένη μου αν είναι καλά” λέει η Σούλα και τινάζει την ρόμπα της σαν να θέλει να διώξει τα λόγια που ξεστόμισε πριν από λίγο από πάνω της λες και είναι σκόνη “Ναι Σούλα μου και όταν βγει το κορίτσι από το νοσοκομείο να την καλέσουμε και για καφέ... τι στο καλό γειτόνισσες είμαστε... να γνωριστούμε καλύτερα” κι η Σούλα απάντησε “μα να συμβαίνουν τέτοια πράγματα δίπλα μας κι εμείς να μην το ξέρουμε;” κι έκανε ένα βήμα πίσω, έβγαλε μία μάσκα από την τσέπη της ρόμπας της και την έβαλε στο πρόσωπο της πιστεύοντας ίσως έτσι πως δεν θα ξαναμιλήσει ποτέ...